ՄԵՐ ԱՂԲԻՒՐՆԵՐԸ

Դիւան Ս. Ղազար Մայրավանքի.

1846 տարիներու եւ 1936 տարուան բացառիկ «Բազմավէպ»ը.

«Երկհարիւրամեայ կրթական գործունէութիւն Վենետկոյ Մխիթարեան Միաբանութեան», Հ. Բարսեղ Սարգիսեան.

«Մուրատ–Ռափայէլեան Վարժարաններու Բարերարը», Հ. Սահակ Տէր–Մովսէսեան.

«Վենետիկի Մխիթարեան Հայրերու Վարժարանները եւ անոնց հունձքը», Հ. Մեսրոպ Ճանաշեան.

«Տեղեկատու», ամսաթերթ Մուրատ–Ռափայէլեան Նախկին Սաներու Միութեան.

Ֆրանսայի ազգային բարեկամներ եւ Սամուէլ Մուրատեան Վարժարանի Նախկին Աշակերտներ:

ՄԵՐ ՎԱՐԺԱՐԱՆՆԵՐԸ

Ստորեւ կը գտնենք Մխիթարեան Վարժարաններու տեւողութեան թըւականները, որոնցմէ շատեր, պարագաներու բերմամբ, բայց մանաւանդ ազէտներու եւ պատերազմներու պատճառաւ, չկարողացան երկար ժամանակ տոկալ.

Ս. ՂԱԶԱՐ, Մայրավանք, կեդրոն բոլոր առաքելութիւններու, 1717.
ԵՂԻՍԱԲԵԹՈՒՊՈԼԻՍ, 1746–1820.
ՎԱՐԱՏԻՆ, 1749–1820.
ՖՐՈՒՄՈԱՍԱ, 1797–1915.
ՊՈԼԻՍ, 1803.
ԲԵՐԱ, 1808–1870.
ՂԱԼԱԹԻԱ, 1808–1915.
ՏՐԱՊԻԶՈՆ, 1815–1921.
ԽԱՐԱՍՈՒ ԲԱԶԱՐ, 1821–1918.
ՔԵԱՖԹԱՐԼՈՒ, 1830–1884.
ԱԽԱԼՑԽԱ, 1831–1844.
ՓԱՏՈՎԱ, 1834–1846.
ՎԵՆԵՏԻԿ, 1836.
ՓԱՐԻԶ, 1846–1870.
ՍԻՆՖԵՐՈՊՈԼ, 1850–1918.
ՄՈՒՇ, 1852–1913.
ՔԱՂԿԵԴՈՆ, 1870–1915.
ՊԱՐՏԻԶԱԿ, 1883–1915.
ՍԱԻՐԱ, 1885–1891.
ՆԻԿՈՄԻԴԻԱ, 1887–1915.
ԿՈՒՏԻՆԱ, 1912–1915.
ԽԱՐԲԵՐԴ, 1912–1915.
ՄԱԼԱԹԻԱ, 1912–1915.
ՄԵՐՏԻՆ, 1912–1918.
ՄԻԼԱՆ, 1918–1933.
ՍԵՒՐ (Ֆրանսա), 1928.
ԵՐՈՒՍԱՂԷՄ, 1931–1934.
ՀԱԼԷՊ, 1936.
ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻԱ, 1936–1964.
ՊԷՅՐՈՒԹ, 1948.
ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ, 1956: